

Herinneringen aan de Kastanjelaan (3)

Gerard van Gulp

Grappen

Onder de assistenten werden veel grappen uitgehaald. Een van de assistenten was Eli Haes (zijn vader werkte als baas in de werkplaats en Fast noemde de vader groot-haes en Eli was piep-haes). Haes had bij zijn opstelling een oud krukje staan waarvan hij de zitting met ge-emailleerd koperdraad had omwonden. Hij probeerde dan collega's te verleiden op dat krukje plaats te nemen omdat hij iets wilde bespreken of met een andere smoes. Tijdens het gesprek stond hij dan even op en schakelde een Rumkorffspoel aan, die hij met dat koperdraad had verbonden. Het gevolg was dat de gast door de hoogspanning van de spoel zich doodschrok en opsprong. De spanning was wel hoog, maar er zat weinig vermogen in. Zo'n Rumkorffspoel werd gebruikt voor het opsporen van lekken in glazen vacuümruimtes. Een andere 'grap' was een glazen capillair met een zeer kleine opening, aangesloten op de waterleiding. De kruk was zo geplaatst dat het glazen buisje in de richting van de gast wees. Tijdens het gesprek draaide Haes ongemerkt de kraan open. Het gevolg was dat op de revers of op het jasje van de gast een kleine natte plek te zien was, die langzaam groter werd. Pas na verloop van tijd merkte de gast het gevolg.

Een grap die bij mij werd uitgehaald ging als volgt. Met een nieuwe techniek werd met ultrasoon boren een uiterst klein gaatje in de bodem van een flesje gemaakt. Nu was het gebruikelijk dat van tijd tot tijd werknemers een klein medisch onderzoek moesten ondergaan en een flesje urine dienden in te leveren. Omdat ik niet naar de keuring was geweest stond het flesje nog op mijn tafel. Grappenmakers hadden een gaatje in de bodem mijn flesje gemaakt en stuurden mij een oproep om mij ergens op Strijp te melden. Ik zag wel een natte plek op mijn bureau onder het flesje maar had nog niets in de gaten. Toen ik op de aangegeven plaats kwam, zat daar een assistente van Braun. Het wekte wel mijn argwaan, maar ik dacht dat ze overgeplaatst was naar de medische dienst. Ik heb daar toen een poos zitten wachten, maar ging uiteindelijk maar terug naar mijn kamer, waar ik het flesje op mijn bureau vond met een grote natte plek eronder.

Fast en ik hadden ook een hoorspel gemaakt met fantasiegeluiden. Voorbeelden: Bij het ondergaan van de zon in zee lieten we een stuk heet metaal in water zakken, wat natuurlijk een sissend geluid maakte. Een dubbeltje op zijn kant werd hoorbaar gemaakt door een ronde metalen schijf eerst rond te draaien, waarna deze al draaiend op de tafel tot rust kwam.

In die begintijd was er overal veel ruimte voor grappen. Nieuwe assistenten werden voor de gek gehouden en bijvoorbeeld naar de werkplaats gestuurd om de kopermagneet te lenen. Die werd dan van het kastje naar de muur gestuurd. Maar dat wil niet zeggen dat er niet hard gewerkt werd.

Toen ik aan het eind van de jaren 50 bij de dikke Fast in de groep zat, gingen wij naar Waalre verhuizen, naar gebouw WA. Niet alles ging mee. Er waren chemicaliën die al heel lang ongebruikt waren en opgeruimd konden worden. Er was ook een glazen vat met natrium. Dit werd bewaard, ik meen onder petroleum. Als het aan de lucht zou komen, zou het explosief reageren met waterdamp. Het was te gevaarlijk om mee te verhuizen. Dus werd het vat in de tuin gezet. Daarop werd met afstandbediening het vat geopend. Dat wil zeggen dat er bakstenen naar het vat gegooid werden. Met succes, zeer spectaculair.